

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 477/2024
17.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Татјане Миљуш, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву ДОО „НІРЕР SPES“ Бор, са седиштем у Бору, улица Николе Пашића 9а, чији је пуномоћник Паун Јовановић, адвокат из ..., улица ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 13 У 24338/20 од 08.10.2024. године, са противном странком Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Дирекцијом полиције, Управа саобраћајне полиције, Београд, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 17.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета ради поништаја решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције 03.4 број 223-487/20 од 24.11.2020. године, а ставом другим диспозитива, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Оспореним решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције 03.4 број 223-487/20 од 24.11.2020. године, коначном у управном поступку, привредном друштву са ограниченом одговорношћу „НІРЕР SPES“ ДОО из Бора, одузима се овлашћење за вршење техничког прегледа возила, у објекту који се налази у Бору, Николе Пашића 9а.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде закона и повреде правила поступка, подносилац указује да се побијана пресуда не заснива на подлози чињеница утврђених на усменој расправи, чиме је извршена повреда одредаба чл. 2, 33. и 34. Закона о управним споровима, с обзиром да усмена јавна расправа ни у једној фази поступка није одржана. Наводи да у побијаној пресуди нису цењене чињенице на које је указано у тужби, а у вези околности под којима је извршен инспекцијски надзор, да поновни технички преглед возила ... фактички није извршен

од овлашћених контролора техничког прегледа возила запослених код тужиоца сагласно одредби члана 263. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, већ од стране службених лица Министарства унутрашњих послова, која нису била овлашћена за његово вршење, да о поновном техничком прегледу наведеног возила није сачињен Записник о техничком прегледу возила у складу са законом и посебним прописом, због чега се има сматрати да технички преглед није ни извршен на законит начин. Поред тога, нису били испуњени услови из чл. 264-267. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за вршење како редовног тако ни ванредног техничког прегледа, нити услови из чл. 287. и 288. истог закона за вршење контролног техничког прегледа, чиме је поступљено противно одредби члана 53. Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења. Истиче да у побијаној пресуди нису оцењени битни наводи тужбе којима се оспорава правилност поново спроведеног техничког прегледа, при чему околност непрописног и несавесног вршења техничког прегледа зависи од чињенице да ли је тужилац исти обављао у складу са одредбама Правилника о техничком прегледу возила, као и да ли је констатовао утврђено техничко стање возила у складу са наведеним Правилником и Упутством из прилога 1, те одговарајућим обрасцима уз овај Правилник. Сматра да нису били испуњени услови из члана 308. став 2. Закона о безбедности саобраћаја да му се одузме овлашћење за вршење техничког прегледа возила, посебно, јер је изречена санкција истоветна санкцији из члана 55. Закона о прекршајима. Како је тужиоцу овлашћење за вршење техничког прегледа возила у наведеном објекту одузето трајно – на неодређено време, сматра да побијано решење није донето у складу са циљем са којим је овлашћење дато. Позива се и на пресуду Управног суда У 17671/19 од 02.02.2022. године донету у истоветној правној ситуацији. Наводи и да је у поступку надзора могло да се утврђује само да ли је тужилац као овлашћено правно лице за технички преглед возила обезбедио испуњеност законом прописаних услова за обављање наведене делатности прописане одредбом члана 26. ст. 1. и 2. Правилника о техничком прегледу возила, при чему тужени није извршио одузимање лиценце и контролорима техничког прегледа возила код тужиоца, који су у критично време обављали технички преглед наведеног возила и који су искључиво одговорни за технички преглед возила. Предлаже да Врховни суд уважи захтев и побијану пресуду преиначи или укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање. Трошкове поступка је тражио.

Противна странка, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа саобраћајне полиције је у одговору на захтев предложио да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Врховни суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је, у поступку спроведеном без повреде правила поступка, одлучио да тужиоцу одузме овлашћење за вршење техничког прегледа, јер тужилац технички преглед возила није вршио савесно и на прописани начин. Ово стога што је у спроведеном поступку утврђено да су приликом техничког прегледа путничког возила регистарске ознаке ..., констатоване техничке неисправности уређаја и опреме који морају бити прегледани сагласно члану 34. став 1. Правилника о техничком прегледу возила („Службени гласник РС“, бр. 31/18 и 70/18), а да је тужилац, и поред наведених неправилности, издао регистрациони лист за наведено путничко возило, као технички исправном возилу, чиме су се стекли услови

да му се одузме овлашћење за вршење техничког прегледа возила применом одредбе члана 308. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Управни суд је нашао да су без утицаја наводи тужбе да је против тужиоца, за исту радњу, вођен прекршајни поступак, будући да вођење тог поступка, у коме се утврђује прекршајна одговорност, не утиче на оцену законитости тужбом оспореног решења, донетог у вршењу надзора у складу са чланом 308. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и да је без утицаја околност да у захтеву за покретање прекршајног поступка није предложено изрицање заштитне мере – забране обављања делатности. Како је предмет управног спора оцена законитости решења о одузимању овлашћења за вршење техничког прегледа возила привредном друштву, Управни суд је нашао да је без утицаја околност да контролорима техничког прегледа возила, који су технички преглед обављали код тужиоца, није одузета лиценца, будући да је то у надлежности Агенције за безбедност саобраћаја.

Одредбом члана 254. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, бр. 41/09... 128/20) прописано је да ради утврђивања техничке исправности моторних и прикључних возила врши се технички преглед тих возила (став 1); на техничком прегледу се утврђује да ли је моторно, односно прикључно возило технички исправно и да ли испуњава друге техничке прописе и услове за учешће у саобраћају (став 2); док је одредбом члана 256. став 1. истог закона, прописано да министар унутрашњих послова доноси ближе прописе о условима које морају испуњавати привредна друштва која врше технички преглед возила и евиденцијама која су та привредна друштва дужна да воде.

Одредбом члана 262. став 1. наведеног закона, прописано је да технички преглед возила мора се вршити савесно, на прописан начин и у складу са правилима струке, док је ставом 4. истог члана прописано да привредно друштво овлашћено за вршење техничког прегледа возила не сме оверити технички преглед возила које није технички исправно.

Одредбом члана 308. истог закона прописано је да надзор над радом привредног друштва овлашћеног за вршење техничког прегледа возила врши Министарство унутрашњих послова (став 1). Уколико се приликом надзора утврди да је привредно друштво престало да испуњава прописане услове, да су уређаји и опрема помоћу којих се врши технички преглед возила неисправни или не испуњавају друге прописане услове, или да се технички преглед возила не врши савесно и на прописан начин, Министарство унутрашњих послова може одузети овлашћење за вршење техничког прегледа возила (став 2).

Одредбом члана 34. ст. 1. и 2. Правилника о техничком прегледу возила („Службени гласник РС“, бр. 31/18... 62/22) прописано је да технички преглед возила мора обухватити преглед: 1) уређаја за управљање; 2) уређаја за заустављање; 3) светлосних и светлосно-сигналних уређаја; 4) уређаја који омогућавају нормалну видљивост; 5) уређаја за давање звучних знакова; 6) уређаја за контролу и давање знакова; 7) уређаја за одвођење и регулисање издувних гасова; 8) уређаја за спајање вучног и прикључног возила; 9) уређаја за кретање возила уназад; 10) уређаја за ослањање; 11) уређаја за кретање; 12) електро-уређаја и инсталација; 13) погонског уређаја - мотора; 14) уређаја за пренос снаге - преносног механизма; 15) делова возила од посебног значаја за безбедност саобраћаја; 16) опреме возила (став 1). При вршењу техничког прегледа возила утврђују се исправност уређаја и опреме из става 1. овог члана и констатују њихове конкретне неисправности. За возило се оверава техничка исправност ако има све прописане уређаје и опрему и ако задовољава све техничке услове и нормативе за уређаје и опрему (став 2).

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни суд налази да је донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање садржано у оспореном решењу. И по налажењу Врховног суда, правилно су тужени орган и Управни суд оценили да тужилац, технички преглед возила није вршио савесно и на прописан начин, због чега му је правилно, применом одредбе члана 308. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одузето овлашћење за вршење техничког прегледа возила.

У конкретном случају из чињеничног стања утврђеног у управном поступку произлази да су у вршењу надзора применом члана 308. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, овлашћена службена лица Министарства унутрашњих послова дана 16.10.2020. године у 14,04 часова затекла на паркингу тужиоца (привредног друштва овлашћеног за вршење техничког прегледа) возило регистарске ознаке ... чији је технички преглед обављен истог дана у времену од 13,21 до 13,51 часова, возило оцењено као технички исправно и за њега издат регистрациони лист. Ради утврђења да ли је технички преглед овог возила обављен савесно и на прописан начин, контролори тужиоца су у присуству овлашћених службених лица Министарства унутрашњих послова извршили комплетан технички преглед када су констатоване неправилности које су описане у записнику од 16.10.2020. године. С обзиром да је и поред ових неправилности возило оцењено као исправно и издат регистрациони лист, правилан је закључак Управног суда да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, јер тужилац није вршио савесно и на прописани начин технички преглед због чега су испуњени услови за одузимање дозволе у наведеном објекту, што је закључио и тужени орган, узимајући у обзир и писано изјашњење надзираног привредног друштва од 13.11.2020. године дато у управном поступку.

Неосновани су наводи захтева о томе да поновљени технички преглед, којим је накнадно утврђено да је путничко возило регистарске ознаке ... технички неисправно, нису вршили овлашћени контролори за технички преглед возила, већ радници Министарства унутрашњих послова, који за то нису квалификовани, јер из садржине списка туженог произлази да су управо контролори тужиоца (у присуству овлашћених лица Министарства унутрашњих послова) извршили детаљни преглед након чега су у записнику констатоване неисправности, при чему су и контролори тужиоца у изјавама датим у управном поступку потврдили да нису детаљно извршили технички преглед наведеног возила.

Врховни суд налази да је неоснован и навод захтева да нису били испуњени законски услови за контролни технички преглед, а ово због тога што се не ради о контролном техничком предмету из члана 266. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 53 Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења („Службени гласник РС“, бр. 69/10... 98/16-одлука Уставног суда) који се односи на обавезу вршења контролног техничког прегледа возила затеченог у саобраћају на путу, већ о прегледу возила у циљу вршења надзора над радом привредног друштва ради провере да ли оно послове техничког прегледа обавља савесно и на прописан начин. На исти начин је оцењен и навод захтева да о извршеном поновном техничком прегледу није сачињен записник о техничком прегледу, с обзиром да је о неправилностима нађеним у вршењу надзора дана 16.10.2016. године у времену од 14,04 до 16,45 часова на основу овлашћења из члана 308. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, сачињен записник истог дана којим су констатоване неисправности и наведено да је о њима сачињена и фотодокументација (која се иначе налази у списима предмета).

Такође, по оцени Врховног суда, Управни суд је побијану пресуду донео без одржавања јавне расправе сагласно одредбама члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима, наводећи разлоге који оправдавају такво поступање због чега се по становишту овог суда, неосновано наводима захтева указује да је побијана пресуда донета уз повреду правила поступка из члана 33. Закона о управним споровима.

Како преостали наводи поднетог захтева у суштини представљају поновљене тужбене наводе, који су у побијаној пресуди Управног суда размотрени и правилно оцењени као неосновани, Врховни суд се није упуштао у њихову поновну оцену. Према пракси Европског суда за људска права, обавеза образложења судске одлуке не значи да се у одлуци морају дати одговори на све изнете аргументе (Van de Hurk против Холандије, од 19. априла 1994. године, став 61). То нарочито важи за образложења одлука судова правног лека у којима су прихваћени разлози изнети у одлукама нижестепених судова.

Имајући у виду наведено и чињеницу да је у спроведеном управном поступку несумњиво утврђено, а што подносилац захтева и не спори, да је оверена техничка исправност возилу које је технички неисправно, те налазећи да остали наводи захтева не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Како је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни суд је, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези са чланом 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13–УС, 74/13–УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 - други закон), на чију сходну примену у управном спору упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 17.01.2025. године, Узп 477/2024

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић